LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠVIETIMO IR MOKSLO MINISTRAS

ĮSAKYMAS
DĖL SOCIALINĖS PEDAGOGINĖS PAGALBOS TEIKIMO VAIKUI IR MOKINIUI TVARKOS APRAŠO PATVIRTINIMO

2016 m. lapkričio 2 d. Nr. V-950
Vilnius

Įgyvendindama Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo 20 straipsnio 3 dalį:

1. T v i r t i n u Socialinės pedagoginės pagalbos teikimo vaikui ir mokiniui tvarkos aprašą (toliau – Aprašas) (pridedama).

2. N u s t a t a u, kad:

2.1. šis įsakymas, išskyrus Aprašo 9 ir 10 punktus, įsigalioja 2017 m. sausio 1 dieną;

2.2. Aprašo 9 punktas įsigalioja 2017 m. rugsėjo 1 dieną.

2.3. Aprašo 10 punktas įsigalioja 2018 m. sausio 1 dieną.

3. R e k o m e n d u o j u švietimo teikėjams, esant galimybėms, taikyti Aprašo 10 punktą iki 2018 m. sausio 1 d.

4. P r i p a ž į s t u netekusiu galios Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2004 m. birželio 15 d. įsakymą Nr. ISAK-941 „Dėl Socialinės pedagoginės pagalbos teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ su visais pakeitimais ir papildymais.

Švietimo ir mokslo ministrė Audronė Pitrėnienė

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro
2016 m. lapkričio 2 d. įsakymu Nr. V-950

SOCIALINĖS PEDAGOGINĖS PAGALBOS TEIKIMO VAIKUI IR MOKINIUI TVARKOS APRAŠAS

1. Socialinės pedagoginės pagalbos teikimo vaikui ir mokiniui tvarkos aprašas (toliau – Aprašas) nustato socialinės pedagoginės pagalbos teikimo vaikui ir mokiniui (toliau – Pagalba) paskirtį, uždavinius, sritis, organizavimą ir reikalavimus socialinio pedagogo pareigybei,

2. Pagalbos paskirtis – padėti tėvams (globėjams, rūpintojams), kad būtų įgyvendinta vaiko ir mokinio teisė į mokslą, užtikrinti jo saugumą mokykloje: išsiaiškinti ir šalinti priežastis, dėl kurių vaikas ar mokinys negali lankyti mokyklos ar vengia tai daryti, sugrąžinti į mokyklą ją palikusius vaikus ir mokinius, kartu su tėvais (globėjais, rūpintojais) padėti vaikui ir mokiniui pasirinkti mokyklą pagal protines ir fizines galias ir joje adaptuotis.

3. Pagalba teikiama švietimo įstaigose, vaikų globos įstaigose, nevyriausybinėse organizacijose ir kitose įstaigose ar organizacijose.

4. Pagalbos gavėjai – vaikai ir mokiniai, jų tėvai (globėjai, rūpintojai), pedagogai.

5. Pagalbos teikėjai – švietimo įstaigose, vaikų globos įstaigose, nevyriausybinėse organizacijose ir kitose įstaigose ar organizacijose dirbantys socialiniai pedagogai, kurių kvalifikacija atitinka nustatytus kvalifikacinius reikalavimus.

6. Pagalbos teikimo uždaviniai:

6.1. padėti vaikams ir mokiniams adaptuotis mokykloje ir vaikų globos įstaigoje, ugdymosi mokymosi aplinkoje;

6.2. ugdyti vaikų ir mokinių gyvenimo įgūdžius bendradarbiaujant su vaiko ir mokinio tėvais (globėjais, rūpintojais), pedagoginiais darbuotojais, socialiniais darbuotojais ir socialiniais partneriais, siekiančiais užtikrinti vaiko ir mokinio saugumą ir teisę į mokslą;

6.3. tarpininkauti ir padėti šalinti priežastis, dėl kurių vaikai ir mokiniai negali dalyvauti privalomame švietime, lankyti mokyklos ar vengia tai daryti;

6.4. padėti sugrįžti į mokyklą jos nelankančius vaikus ir mokinius, bendradarbiaujant su tėvais (globėjais, rūpintojais) ir atsakingomis institucijomis.

7. Pagalbos teikimo būdai:

7.1. konsultavimas – vykdomas siekiant padėti spręsti vaikams ir mokiniams kylančias socialines pedagogines problemas, taikant įvairias konsultavimo formas ir būdus;

7.2. tiriamoji veikla – vykdoma siekiant išsiaiškinti ir įvertinti aplinkos poveikį vaikui ir mokiniui, ugdymosi ir mokymosi sunkumus, siekiant užtikrinti veiksmingas pagalbos strategijas;

7.3. prevencinė veikla – vykdoma siekiant užtikrinti vaikui ir mokiniui saugią ugdymosi aplinką bei asmeninių, socialinių ir kitų bendrųjų kompetencijų ugdymąsi, taikant tikslingas priemones ir būdus;

7.4. tarpininkavimas – vykdomas siekiant padėti rasti tinkamiausius problemos sprendimo būdus, įgyvendinant vaiko teises ir teisėtus interesus;

7.5. pagalbos tinklo kūrimas – vykdomas siekiant užtikrinti kompleksiškai teikiamos pagalbos vaikui ir mokiniui teikimą.

8. Socialinio pedagogo pareigybė steigiama, atsižvelgiant į vaikų ir mokinių, jų tėvų (globėjų, rūpintojų), pedagoginių darbuotojų, ir kitų dalyvaujančiųjų vaiko ir mokinio ugdyme poreikius.

9. Mokyklos socialiniu pedagogu gali dirbti asmuo:

9.1. įgijęs aukštąjį išsilavinimą ir socialinio pedagogo kvalifikaciją;

9.2. įgijęs socialinės pedagogikos kvalifikacinį laipsnį (profesinio bakalauro, bakalauro, magistro) ir pedagogo ar socialinio pedagogo kvalifikaciją;

9.3. baigęs socialinės pedagogikos studijų programą aukštojoje mokykloje ir įgijęs pedagogo kvalifikaciją;

9.4. įgijęs socialinės pedagogikos magistro kvalifikacinį laipsnį, išklausęs ir atsiskaitęs už ne mažiau kaip 90 studijų kreditų socialinės pedagogikos studijų modulį aukštojoje mokykloje;

9.5. kuris buvo priimtas į darbą į socialinio pedagogo pareigas iki šio įsakymo įsigaliojimo ir atitinkantis iki šio įsakymo įsigaliojimo galiojusius Socialinio pedagogo kvalifikacinius reikalavimus, patvirtintus Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2001 m. gruodžio 14 d. įsakymu Nr. 1667 „Dėl Socialinio pedagogo kvalifikacinių reikalavimų ir pareiginių instrukcijų patvirtinimo“.

10. Vienas socialinis pedagogas teikia pagalbą ne daugiau kaip 400 vaikų ir mokinių (esant galimybei – ir mažesniam vaikų ar mokinių skaičiui).

11. Socialinis pedagogas turėtų skirti ne mažiau kaip 50 procentų savo darbo laiko darbui su vaikais ir mokiniais, pedagoginių darbuotojų, klasių vadovų konsultavimui. Kitą darbo laiką skiria kitų specialistų, tėvų (globėjų, rūpintojų) konsultacijoms, profesiniam tobulėjimui, socialinei partnerystei, informacijos rinkimui ir sisteminimui, tiriamajam ir organizaciniam darbui.

12. Pagalba teikiama socialiniam pedagogui bendradarbiaujant su mokytojais, klasių vadovais, pagalbos mokiniui ir kitais specialistais, tėvais (globėjais, rūpintojais), mokyklos bendruomene, kitais socialiniais partneriais.

13. Socialinės pedagoginės pagalbos finansavimas vykdomas iš Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių biudžetų lėšų bei kitų šaltinių.

_____